

DE DROOMVROUW

(Die Alptraumfrau)

Blijspel in drie bedrijven

door

LAURA BACHER

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE DROOMVROUW - DIE ALPTRAUMFRAU** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LAURA BACHER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1993 by Laura Bacher

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Theo Silvertand - burgemeester in ruste

Louise - z'n kleindochter

Maud - eigenares kapsalon

Marie - haar dochter en verkapte punker

Fred Stein - carrièrejager van de ergste soort

Jozef - tuinman en ook nog wel iets meer

(de naam 'Marie', die in dit spel noodzakelijk is, kan, al naar het inzicht van de regisseur, ook uitgesproken worden als Meerie of Marij)

DECOR:

De drie bedrijven spelen alle in dezelfde ruimte, die een nogal landelijk karakter draagt, waarin plaats voor 'n hangplant hier, 'n bloemetje daar, en ook de vensterbank geeft 'n fleurige aanblik. De kamer is gemoedelijk ingericht, compleet met 'n oud model TV, waarvoor 'n gemakkelijke zetel. Vanuit de zaal gezien is er in de korte kant links 'n open doorgang naar de keuken en niet terzake doende andere vertrekken. In de korte kant rechts 'n deur die naar de tuin voert en als zodanig ook herkenbaar mag zijn. In de brede achterwand rechts 'n raam, dat openstaat. In dezelfde achterwand, iets uit 't midden links, 'n royale doorgang met 'n ouderwetse deur. Deze is echter altijd naar buiten geopend en wat zodoende zichtbaar is, geeft duidelijk de indruk, dat via deze doorgang iedereen gewend is zomaar vrijelijk binnen te stappen.

EERSTE BEDRIJF

Theo zit in 'n gemakkelijke stoel voor de TV, hoofd achterover en slaapt, Louise op van links, met 'n kledingstuk en naaigerei, legt de spullen op tafel.

Louise: *(glimlachend op 'm toe)* Hé grootvader, wat doet u nou?

Theo: *(meteen wakker)* Dat zie je toch! TV kijken!

Louise: *(geamuseerd)* Tv-kijken noemt u dat? Geslapen hebt u.

Theo: Aha. Nou ja, daar kun je niets tegen doen, nietwaar.

Louise: *(steeds liefdevol)* O jawel, kan men best.

Theo: En wat dan bijvoorbeeld?

Louise: 'n Boek lezen.

Theo: Zeker. Maar de TV is voor mij zoiets als 'n boek lezen.

Louise: En waarom zit u dan te dutten?

Theo: Omdat ze de bladzijden zo vlug omslaan.

Louise: Als u mij maar voor de gek kunt houden, nietwaar. *(vaas met bloemen nemend)* Maar weet u wat ik doe? Eerst geef ik deze bloemen eens wat vers water, dan eten we samen 'n boterhammetje en daarna rij ik naar Suzan. Verheug me er nu al op haar weer terug te zien.

Theo: En ondertussen zal ik m'n best doen echt TV te kijken. *(Louise af, Theo schurkt zich eens gemoedelijk)* TV is werkelijk 'n prachtige uitvinding. *(valt weer in slaap)*

Louise: *(weer op met de vaas)* Slaapt hij toch alweer. *(zet TV af, op bloemen doelend)* Zien ze er toch weer 'n stuk beter uit. *(aan het oor van Theo)* Wat zegt u, grootvader?

Theo: *(ziet haar met bloemen voor zich staan)* Ja ja, heel mooi.

Louise: Zat haast geen water meer in.

Theo: Die zuipen heel wat weg, ja.

Louise: Ze proberen zich nu eenmaal zo goed mogelijk aan te passen aan hun omgeving.

Theo: Klopt niet, ik drink immers geen water.

Louise: Dat zou u anders geen kwaad doen.

Theo: O ja, toch wel, want bij 't drinken van water heb ik altijd problemen met 't slikken. *(Louise is aan tafel gaan zitten, om 'n knoop aan te naaien, Theo gaat bij haar zitten, beetje dromend in de verte)* 't Is nu 'n jaar geleden Louise, dat ongeluk met je ouders.

Louise: *(met 'n zucht)* Ja, de tijd gaat zo snel. Terwijl 't anderzijds lijkt alsof 't pas 'n paar dagen geleden is.

Theo: Denk ik ook vaak. En ik kan er nog steeds niet aan wennen, dat mijn Henk en m'n schoondochter er niet meer zijn. Twee zulke

fantastische mensen!

Louise: Zo is het leven nu eenmaal. 't Heet niet voor niets, dat de Heer z'n beste schaapjes altijd 't eerst naar zich toehaalt.

Theo: Dan moet ik wel aannemen, dat ik tot de slechteriken behoor. Ik ben er immers nog steeds.

Louise: Welnee, grootvader. Ik denk dat die daarboven 't wel heel anders zal zien.

Theo: Hoe dan?

Louise: Misschien dat hij u in zijn administratie wel op honderdvijftig jaar heeft ingepland en dan zou 't voor u immers nog veel en veel te vroeg zijn.

Theo: Moet je nagaan. Van die kant heb ik 't nog niet bekeken. En bovendien, donkere schaduwzijden kunnen alleen maar bestaan bij de gratie van de zon.

Louise: En die ziet u, ondanks alles, toch nog?

Theo: O ja m'n kind. Vooral in 't feit, dat jij tijdens je hele vakantie bij me bent.

Louise: Gezellig, nietwaar...? Ik ben hier immers altijd al graag geweest.

Theo: Gelukkig. En vertel eens, hoe gaat 't zoal met de schooljuffrouw en de haar toevertrouwde kinderkens? Kun je 't nogal bolwerken met die snaken?

Louise: Doorgaans wel. Ofschoon ze je ook het bloed onder de nagels kunnen halen. En 't meest kan ik me ergeren, als ik weet dat ze me aan 't beduvelen zijn. Dan zou ik ze wel wat kunnen doen!

Theo: Zeker. Maar kun jij me iemand brengen die de leraar of lerares nog nooit belogen heeft? Ga maar bij jezelf te rade.

Louise: Maar dat is net wat me zo razend maakt. De uitvluchten herken ik immers meteen van mezelf vroeger. Met de dag worden ze meer vroegrijp, maar de vernikkelarij en de kunstjes die ze je flikken zijn nog steeds hetzelfde gebleven. *(kleine pauze)*

Theo: Zeg eens Louise, heb je eigenlijk al eens over trouwen nagedacht?

Louise: Af en toe wel. Maar weet u, net op dat punt moet ik altijd aan m'n ouders denken en aan 't feit, hoe goed die 't met elkaar getroffen hadden. Dan vraag ik me steeds af, of zoiets vaker voorkomt en eerlijk gezegd heb ik daarover zo m'n twijfels.

Theo: Hoe stel jij je dan je toekomstige levensgezel voor?

Louise: *(beschrijft eerst het uiterlijk voorkomen van de acteur Fred en voegt daaraan toe)* Bovendien moet hij goede omgangsvormen hebben, charmant zijn, attent, voorkomend en eerlijk. Kortom, een

gewone intelligente, betrouwbare echtgenoot.

Theo: *(beetje ironisch)* Meer niet?

Louise: Nee, dat was 't.

Theo: Klinkt niet direct bescheiden.

Louise: Weet ik. Daarom heb ik 'm ook nog niet gevonden. En dat zal, vrees ik, ook nog niet zo snel gebeuren.

Theo: Maar er bestaat ook nog zoiets als liefde op 't eerste gezicht.

Louise: O nee, voor mij niet. Trouwen? Oké. Maar dan wel onder deze voorwaarden, anders hoeft 't voor mij niet.

Theo: Of je gelijk hebt.

Louise: *(naaigerei opruimend)* Zo, en nu ga ik eerst eens vlug even kijken hoever Jozef met dat nieuwe bloemenperk is. Zal me echt benieuwen.

Theo: Hoef je je geen zorgen over te maken en ik ben maar wat blij, dat ik Jozef heb. Die weet van aanpakken en is bovendien zeer accuraat.

Louise: Haast té precies. Als ik die 't gras zie maaien, heb ik vaak de indruk dat hij 't gazon 'n nieuwe coupe wil geven. Volgens mij had hij beter kapper kunnen worden.

Theo: Ja ja, maar beter zo, dan dat hij er met de pet naar gooit.

Louise: *(af rechts)* Ben zo weer terug. Daarna krijgt u, zoals gezegd, 'n paar lekkere bammetjes en dan ga ik naar Suzan. *(af)*

Theo: *(krant zoekend en vindend)* Kijk ik ondertussen eens of de krant minder vermoeiend is dan de TV. *(is doende de tafel te fatsoeneren, als hij Maud hoort en ziet opkomen via midden, duidelijk in mineurstemming)* Aha, die Maud! Leuk zeg, dat je nog eens bij me langs komt! Maar wat trek jij voor 'n gezicht zeg? Heeft zich soms iemand van je klanten beklagd? Ben je soms in de fout gegaan bij 't onduleren van de een of andere eierkop...? Hé Maudje, oude krultang, zo ken ik je niet! Wat heb je toch?

Maud: 'n Heel groot en belangrijk verzoek aan jou! 'n Smeekbede!

Theo: Alsjeblieft zeg!

Maud: Ik heb wat uitgehaald en misschien wel iets stoms, ik weet 't niet.

Theo: Ben je zwanger?

Maud: Ik ben nu echt niet in de stemming voor grapjes.

Theo: Oei oei! Als er bij jou geen lach meer vanaf kan, is 't iets ernstigs. Heb je soms 'n pruik naar de mallemoer geholpen?

Maud: Nee man, iets heel anders. Marie is weer terug.

Theo: Marie? Maar Maudje, dan heb je toch alle reden om blij te zijn!

Maud: Ben ik toch ook.

Theo: *(sarcastisch)* Dat is duidelijk te zien, ja. Is er dan soms iets niet

in orde? Hoe gaat 't met d'r? Hoe lang was ze eigenlijk van huis?

Maud: Twee jaren. Toen ik haar verder niets meer kon bijbrengen, heb ik haar naar de stad gestuurd, zodat ze zich de nieuwste technieken eigen kon maken en om haar kennis te laten maken met de nieuwe modellen.

Theo: Dan heb je nu toch 'n perfecte hulp in je salon. Heel wat van je klanten zullen het zeker op prijs stellen, als er eens 'n beetje frivoliteit en spirit in hun haarnetje zou komen.

Maud: Dat is eh, dat is nog niet zo zeker.

Theo: Hé zeg, dat klinkt niet al te best! (*wil grappig zijn*) Maar vertel eens, heeft Marie ook geleerd hoe ze haar op de tanden moet wegscheren? Als ik bijvoorbeeld aan mitrailleur Hermien de Waal denk...

Maud: Daar noem je net de goeie!

Theo: Vraag me af, wat de oude bouwval nog bij jou moet. Als ze nog eens komt, moet je eerst maar eens gaan overleggen met de gemeente. Voor het restaureren van oude ruïnes stellen die subsidies beschikbaar. Hahahaaa! (*Maud lacht niet, blijft zorgelijk kijken*) Hé, kom nou Maud! Je kijkt verdorie, of je je laatste oortje versnoept hebt. En vertel nu maar eens waar 't om gaat.

Maud: Ik heb 'n advertentie opgegeven... 'n huwelijksadvertentie.

Theo: Wel, dan gefeliciteerd! Wil je dus toch weer gaan trouwen?

Maud: Och nee, ik toch niet. Die advertentie is voor Marie.

Theo: Voor Marie? Ga weg! Maar eh, waar is dan 't probleem?

Maud: Zij weet van niets.

Theo: Aha.

Maud: (*laat krantenknipsel zien*) Kijk eens, is toch goed opgesteld, of niet?

Theo: (*kijkt vluchtig*) Jazeker, best wel.

Maud: (*wijst plek op 't knipsel aan*) Heb je dat ook gelezen?

Theo: Jazeker.

Maud: En, vind je 't niet erg, dat ik jouw telefoonnummer heb opgegeven?

Theo: Waat? Laat zien! Warempel! Waarom heb je dat gedaan?

Maud: (*overredend*) Luister Theo. Ik ben toch de hele dag in de zaak. En stel nu, dat zich iemand aandient. Je weet toch hoe 't gaat. Voor de meeste klanten zou dat toch koren op de molen zijn.

Theo: Dat is waar. Maar als zich hier iemand komt aanmelden, zal ik 'm uiteindelijk toch moeten doorsturen naar jou.

Maud: Nee, hoeft je niet en nu zijn we er al.

Theo: O zo. En waar?

Maud: Daar waar we zijn moeten. Luister.

Theo: Ik ben een en al oor.

Maud: Marie komt hier bij jou in huis. Je woont immers toch alleen, nietwaar?

Theo: Vergissing. Louise is er sinds gisteren.

Maud: (*teleurgesteld*) O nee! Uitgerekend!

Theo: Zeg dat wel. En twee van die jonge meiden hier, is me wel wat veel.

Maud: (*moedeloos*) 't Is ook altijd wat!

Theo: (*peinzend*) Weet je Maud, misschien is er toch wel 'n oplossing.

Maud: (*hoopvol*) En?

Theo: Louise gaat zo meteen naar 'n vriendin van d'r. Hebben elkaar al 'n eeuwigheid niet meer gezien, zei ze. En nu zal ik haar voorstellen dat ze daar blijft overnachten.

Maud: (*enthousiast*) En in dat geval zou Marie dan wél hier...?

Theo: Precies, dat bedoel ik.

Maud: Theo, eerlijk waar, dat vind ik nu echt fideel van je. En ik kan niets anders zeggen dan bedankt en nog eens bedankt.

Theo: Hou op Maud. Men moet elkaar helpen. Regel jij dat bij jou met Marie, dan zal ik trachten Louise over te halen bij haar vriendin te blijven.

Maud: Niettemin, eerlijk gezegd, 'n beetje bedenken heb ik toch.

Theo: Hoezo?

Maud: Ik bedoel, of ik dat wel goed heb gedaan met die advertentie.

Theo: Luister Maud, toen je dat net vertelde van die advertentie... denk je nu werkelijk dat ik niet weet waarom dat je dat gedaan hebt?

Maud: (*geschrokken*) Je hebt haar al gezien dus?

Theo: Maar nee meid. Dacht je soms, dat dat nog nodig was? Ik heb haar toch hier zien opgroeien.

Maud: Zeker Theo, maar toen was ze eh...

Theo: Schuchter en nog eens schuchter. En ik geef je groot gelijk Maud. Zo'n advertentie kon wel eens dé oplossing zijn. Uit zichzelf durft dat onschuldige bange wezeltje toch niets te ondernemen. Zo'n verlegen deerntje moét geholpen worden, dat heb je goed gezien.

Maud: Ja maar luister Theo, jij weet nog niet dat Marie enigszins eh...

Theo: (*haar richting af dirigerend*) Kom, kom meid, ga nu maar. Ik weet wat ik weet! Dacht je, dat ik anders zo vlug voor 'n oplossing had gezorgd?

Maud: (*afgaand*) Nou, dan eh, dan ga ik nu maar, en eh, ik hoop dat je eh... (*nu afvluchtend*) We zien elkaar dan later nog wel.

Theo: (*hoofdschuddend*) Die is totaal over d'r toeren.

Louise: (*op van rechts*) Jozef heeft dat inderdaad goed voor elkaar gekregen. (*naar het raam gaand, dit openduwend*) Kijkt u maar eens of het u bevalt.

Theo: (*bij 't raam, naar buiten kijkend*) O ja kind, keurig, werkelijk perfect.

Louise: Ziet u wel! Zo, en nu zal ik eerst eens gaan zorgen voor uw innerlijke mens.

Theo: Och Louise, dat hoeft toch eigenlijk niet. Eerlijk gezegd, ik heb echt geen honger en wat mij betreft kun je al meteen gaan als je wilt.

Louise: (*verwonderd*) Wat zegt u?

Theo: Niet dan?

Louise: Zeg eens grootvader, is er soms iets dat ik niet weet?

Theo: Nee nee, maar eh, jij en Suzan, je hebt haar al zo lang niet gezien en jullie zullen elkaar wel heel wat te vertellen hebben en daarom dacht ik, dat je misschien maar beter meteen kunt gaan en eh..

Louise: En?

Theo: ...Bij haar kunt overnachten.

Louise: Och kom, dan bent u toch weer alleen. Nee nee, denk er niet aan. Ik kom mooi weer terug.

Theo: Maar dan moet je door 't donker rijden en ik zou er geruster op zijn als je over zou blijven.

Louise: (*argwanend*) Het lijkt er wel op alsof u me kwijt wilt zijn. Hebt u soms iemand anders uitgenodigd?

Theo: Nee, "ik" heb niemand uitgenodigd.

Louise: Komt ze uit zichzelf?

Theo: (*verbluft*) Hoe eh, hoe weet jij dat?

Louise: Aha, heb ik goed gegokt. Damesbezoek dus. Maar dat had u toch ook meteen kunnen zeggen. Net alsof ik daar geen begip voor zou hebben.

Theo: Maar zo is 't toch helemaal niet.

Louise: Hoe dan?

Theo: Anders. Weet je, Maud was er net.

Louise: Had ik me toch niet vergist. Dacht al, dat ik d'r nog net zag weggaan.

Theo: Weet je kind, Marie is terug.

Louise: Och ja, die heeft 'n paar jaar gevolontaird.

Theo: Precies. En je weet, wat dat voor 'n onnozel kalf is. Als die met hun klanten in de kapsalon moet omgaan, dan welterusten. En nu wil Maud haar eerst aan de man proberen te brengen, in de hoop, dat ze dan misschien zal veranderen.

Louise: Gossie zeg. En kan Marie daar niet zelf voor zorgen?

Theo: Die durft toch nog geen man aan te kijken. Je kent haar toch.

Louise: Maar grootvader! Iemand die 'n paar jaar in de stad en echt onder de mensen is geweest, zal heus wel veranderd zijn hoor.

Theo: Ach wat Louise, dat onmondig veulen toch niet. Luister, en nu heeft Maud 'n huwelijksadvertentie voor d'r geplaatst en omdat ze eventuele gegadigden niet in d'r salon kan hebben. heeft ze mijn telefoonnummer opgegeven en gevraagd of Marie niet hier bij mij eh...

Louise: Och, zo zit dat, nu begrijp ik 't. Maar eh, dat hoeft dan toch geen probleem te zijn. Doet u haar de groeten en zeg haar maar, dat ze gerust 'n paar dagen kan blijven.

Theo: Maar kind, dat kan toch niet.

Louise: Hoezo niet? Ik blijf vannacht bij Suzan en morgen, als ik terugkom, breng ik dat leegstaande kamertje 'n beetje op orde en kan ze blijven zolang 't nodig is.

Theo: Och kijk, dat is toch wel geschikt van je.

Louise: Dacht ik toch ook. Maar ik doe 't ook alleen maar om u ter wille te zijn.

Theo: Weet ik, want met Maud heb je eigenlijk nooit zo goed kunnen opschieten. Waarom eigenlijk niet?

Louise: Moeilijk te zeggen. Zoiets kun je niet beschrijven. Misschien komt 't wel door haar geforceerde onderdanigheid. Heb nooit kunnen begrijpen, dat u zo goed met d'r bevriend was.

Theo: Och, met haar... 't was meer met d'r man, toen die nog leefde.

Louise: Ach zo ja. Maar ik moet eerlijk zeggen, tegenwoordig denk ik toch wel iets genuanceerder over d'r.

Theo: O ja? En hoezo?

Louise: Weet u, ze is al zoveel jaren weduwe. Heeft helemaal in d'r eentje de zaak gedaan. En, wat nog 't belangrijkste is, ze heeft Marie praktisch helemaal alleen grootgebracht. Ik bedoel, ze heeft haar niet 't huis uitgedaan, of haar door anderen laten opvoeden. En dat waardeer ik ten zeerste in haar. Nu m'n eigen ouders er niet meer zijn, zie ik dat alles in 'n heel ander licht.

Theo: (*glimlachend*) Men zou dus kunnen zeggen, dat je 'n licht is opgegaan.

Louise: (*'n beetje weemoedig*) Grootvadertje, 'n hele kroonluchter. (*weer resoluut*) Maar kom, ik bel nu eerst even Suzan, om haar te vertellen dat ik tot morgen blijf. Zal ze best wel leuk vinden, denk ik. (*naar telefoon*)

Theo: (*rechts af*) Ga ik ondertussen Jozef vlug 'n complimentje maken, zal 'm best goed doen, dat weet ik.

Louise: *(aan telefoon)* Hei Suzan, met mij, Louise. Zeg baby, luister, als je er niets op tegen hebt, zou ik vannacht graag bij je overblijven, kan dat...? Och nee gekkie, maar ik moet hier heel even voor iemand plaats maken... Nee, nu niet, vertel ik je straks wel. Met 'n half uurtje ben ik bij je, oké...? Leg de looper maar alvast uit!
(hangt lachend op)

Theo: *(tegelijkertijd op van rechts)* En, is 't gelukt?

Louise: O ja, bij Suzan ben ik altijd welkom. Wist ik ook wel. Maar eh, nou ja, dan pak ik 'n paar spulletjes bij elkaar en dan eh, nou ja, dan zien we elkaar morgen wel weer, nietwaar.

Theo: Maar zeker kind, ga maar. En amuseer je.

Louise: *(af links, vrolijk)* Zal m'n best doen!

Theo: *(weer aan tafel met de krant)* Die heerlijke, o zo onbekommerde jeugd... ja ja... *(leest krant)*

Maud: *(op via midden)* Ha Theo, hier eh, hier zijn we dan!

Theo: Aha. *(half opkijkend)* Hé, maar wie is wij? Ik zie er maar een. Of moet ik jou soms voor twee tellen?

Maud: *(achter zich, dwingend)* Toe nou Marie, dat getreuzel altijd!
(Marie nu frank en vrij op als 'n punker van 't zuiverste water, zo extravagant mogelijk, compleet met felkleurige hanenkam en met piercing; nochtans moet kenbaar zijn, dat 't toch wel 'n lieve meid is, maar wel net 't tegenovergestelde van schuchter)

Marie: *(op met beautycase, die ze ergens in 'n hoek neerzet)* Ha, ome Theo! Hoe gaat 't? Of beter gezegd: gaat 't nog?

Theo: *(staat vol verbijstering op, gaat 'n paar passen achterwaarts, richting raam)* Jezus, Maria Jozef...! Wie is... *(slikt eens, wrijft eens in z'n ogen)*

Jozef: *(aan 't raam)* Had je me geroepen?

Theo: *(verdwaasd)* N..nee... ik bedoelde 'n heel andere Jozef.

Jozef: *(ziet nu Marie)* Alsjemenu! Wat moet die wandelende paaseierenreclame hier?

Theo: *(slikkend)* 't Is Marie... *(slikt)* geloof ik.

Marie: *(tot Jozef)* Hé zeg, als je soms 'n paar eieren tussen je ogen wilt hebben, hoef je 't maar te zeggen, stuk pruimtabak! Soms wat op me aan te merken?

Jozef: O nee, helemaal niet! Echt gaaf zie je d'r uit! *(tot Theo)* Ga nog zolang wat doen. Roep maar, als die verschijning weer afgetaaid is. *(weg van 't raam)*

Theo: *(hem benauwd naroevend)* Maar blijf wel in de buurt! Misschien dat ik je nog nodig heb!

Marie: Heeft die 'n brutaal mondwerk zeg! Maar anderzijds, 'n echt geil type zeg, echt waar!

Theo: Jeetje Marie, neem me niet kwalijk, maar eh, zoals jij eruit ziet... ik bedoel, 'n mens zal toch eerst 'n beetje tijd moeten krijgen om eraan te wennen, nietwaar.

Marie: Nou ja, in de stad moet men nu eenmaal 'n beetje anders tevoorschijn komen dan op het platteland. Het leven daar kan men niet vergelijken met de mesthoopromantiek van hier.

Theo: Geloof ik best. Maar eh, nu ben je immers weer hier.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto